

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoP/21/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113211685
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4113211685.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Harbutu a členov senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Márie Malíkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti V., nar. XX. XX. XXXX a A., nar. XX. XX. XXXX A., bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, deti rodičov: matka W. A., bytom N., Ľ. Y. XX, otec W. A., bytom N., A. XX, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní matky a o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 15. januára 2014 č.k. 26P/130/2013-114, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 13P/82/2012-48 zo dňa 17. 07. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 8CoP/66/2012-83 zo dňa 24. 01. 2013 v časti, týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca na mal. V. A., nar. XX. XX. XXXX tak, že znížil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú V. zo sumy 140 eur mesačne na sumu 110 eur mesačne, počnúc od 01. 09. 2013. Zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 35P/37/2012-234 zo dňa 09. 08. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 8CoP/59/2012-263 zo dňa 14. 02. 2013 v časti, týkajúcej sa vyživovacej povinnosti otca na maloletú A. A., nar. XX. XX. XXXX tak, že znížil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú A. zo sumy 110 eur mesačne na sumu 80 eur mesačne, počnúc od 01. 09. 2013, ktoré výživné na obe maloleté deti je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V danej veci sa otec maloletých detí domáhal zníženia výživného na maloletú V. zo sumy 140 eur mesačne na sumu 70 eur mesačne a na maloletú A. zo sumy 110 eur na sumu 50 eur mesačne dôvodiac tým, že od 01. 04. 2013 je zamestnaný vo firme P., V. E., z ktorého má mesačný príjem v sume 650 eur v hrubom, okrem toho má príjem z prenájmu poľnohospodárskej pôdy v X. vo výške 2,64 eura a jeho mesačné výdavky predstavujú spolu sumu 819,25 eura. Dôvodil i tým, že o maloletú Bibianu sa stará takmer pol mesiaca a o maloletú V. každý druhý víkend. Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa mal za preukázané, že návrh otca bol podaný dôvodne, keďže od poslednej úpravy výživného v januári, resp. februári 2013 otec maloletých detí poberal dávky v nezamestnanosti v priemere 768,78 eura mesačne, ku ktorej sume prirátal aj finančnú čiastku, ktorú otec maloletých detí dostal ako odstupné vo výške 2.400 eur, došlo k podstatnej zmene pomerov, spočívajúcej v tom, že otec maloletých detí sa od 01. 04. 2013 zamestnal na dobu neurčitú a jeho príjem z nového zamestnania predstavuje sumu 516,34 eura, čiže sa mu znížil príjem o 254 eur mesačne. K ukončeniu predchádzajúceho pracovného pomeru u otca došlo z organizačných dôvodov. Dospel tiež k záveru, že k zmene pomerov došlo aj na strane matky maloletých detí, ktorá sa riadne zamestnala a jej príjem predstavuje sumu 422,43 eura mesačne, pričom v čase poslednej úpravy bol jej príjem 194,70 eura z titulu rodičovského príspevku a sumy 187,37 eura z

titulu príjmu na základe dohody o vykonaní práce. Matke sa taktiež znížili náklady súvisiace s bývaním, keďže v čase poslednej úpravy uvádzala nájomné vo výške 300-400 eur mesačne, v súčasnej dobe platí nájomné vo výške 200 eur mesačne. Prihliadol i na skutočnosť, že maloletá A. je takmer polovicu mesiaca v starostlivosti otca, čo obaja rodičia zhodne potvrdili. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“) tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním otec maloletých detí, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd určí výživné na maloletú V. v sume 70 eur mesačne a na maloletú A. v sume 50 eur mesačne. Dôvodil tým, že súd sa nezaoberal skutočnosťou, že matka detí žije v spoločnej domácnosti s priateľom Q. K., ďalej tým, že ku dňu 31. 03. 2012 mala matka maloletých detí na svojom účte peniaze v sume 2.853,03 eura, matka žije v luxusne zariadenom trojizbovom byte, počas roku chodievala na dovolenky, vyhýbala sa účasti na pojednávaniach na súde, ktorými skutočnosťami sa súd prvého stupňa vôbec nezaoberal. Matka maloletých detí zníženie výživného oslávila lyžovačkou, tohto roku si kúpila v dražbe trojizbový byt v N.. Žiada preveriť pôvod finančnej sumy takmer 3.000 eur, ktorú sumu zo svojho príjmu 422 eur mesačne nemohla získať, taktiež žiada preveriť kúpu bytu v dražbe. Namietla, že súd mal posudzovať spoločný príjem matky a jej priateľa, mal prihliadnuť na jeho príjem, ktorý je 516 eur mesačne a jeho opodstatnené výdavky.

Rozsudok súdu prvého stupňa napadla odvolaním i matka maloletých detí, domáhajúc sa jeho zmeny a zamietnutia návrhu otca na zníženie výživného. Napadnutý rozsudok nepovažuje za správny, nakoľko súd nedostatočne a povrchno zisťoval skutočnosti nevyhnutné k rozhodnutiu vo veci, keď nezisťoval skutočný príjem otca, napr. benefity od zamestnávateľa, ktorými si znižuje osobné výdavky, služobné auto, služobný telefón, nezisťoval, či nemá ďalšie auto, nezisťoval, odkiaľ má finančné prostriedky na bezbrehé mŕňanie, nezisťoval skutočný odchod otca detí z predchádzajúceho zamestnania. Podľa jej názoru, u otca maloletých detí nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by mala zakladať opodstatnenosť zníženia výživného na maloleté deti. Maloletú V. má otec v starostlivosti 4 dni v mesiaci a maloletú A. asi 7 dní v mesiaci a nie pol mesiaca, ako tvrdil súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku.

K odvolaniu matky sa vyjadril otec maloletých detí uvádzajúc, že zmena pomerov na jeho strane je jednoznačná, keď v súčasnej dobe má príjem 516 eur mesačne, z toho dáva matke maloletých detí 190 eur mesačne. Po zaplatení nevyhnutných výdavkov mu zostane minimum, z čoho musí vyžiť a uspokojiť jeho stravovanie a aj stravovanie detí a psa. Naopak matka má podstatne lepšiu finančnú situáciu.

K odvolaniu rodičov maloletých detí sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý na základe súdom prvého stupňa zistených skutočností a s poukazom na zmenu pomerov u otca maloletých detí, spočívajúcu v podstatnom znížení príjmu otca, navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako správny, s ktorým sa stotožnil.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), viazaný dôvodmi odvolania matky (§ 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP s verejným vyhlásením rozsudku, pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je v základe vecne správne a odvolanie otca a matky maloletých detí nie je opodstatnené. Zároveň mal na zreteli ustanovenie § 219 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Keďže odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je správny a dostatočne odôvodnený, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za potrebné v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP opakovať tie isté podstatné dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvostupňovom rozhodnutí. Súd prvého stupňa sa dostatočne zaoberal opodstatnenosťou návrhu a to aj z hľadiska príslušnej hmotnoprávnej úpravy v Zákone o rodine, dostatočným spôsobom zistil skutkový stav, keď zisťoval

majetkové pomery rodičov maloletých detí, príjem otca, matky v súčasnej dobe a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k správne právnemu záveru.

Odvolačí súd na doplnenie iba dodáva, že súd pri rozhodovaní o určení výšky výživného prihliada nielen na oprávnené a odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa, ale aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinnej osoby, ktoré schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej schopnosti, ktoré sú dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej povinnej osoby, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z tohto hľadiska sa skúmajú faktické príjmy a výdavky povinného. S prihliadnutím na osobné pomery otca, ktorému v dôsledku zmeny zamestnania od poslednej úpravy sa podstatne znížil príjem asi o 254 eur mesačne, pričom súd prvého stupňa správne vyhodnotil odchod otca z predchádzajúceho zamestnania (organizačné dôvody) bez jeho zavinenia. Táto okolnosť nepochybne odôvodňuje existenciu podstatnej zmeny pomerov na strane otca maloletých detí, ktorá skutočnosť zakladá dôvod na zmenu jeho úpravy vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom. Odvolačí súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v časti určenia výšky zníženého výživného otcovi. Na druhej strane je však potrebné poznamenať, že vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom má prednosť pred akýmikoľvek výdavkami (okrem výdavkov súvisiacich so živobytím povinnej osoby) a musí byť i v záujme otca, aby vzhľadom na vek maloletých detí, ich potreby, opodstatnené záujmy prispieval na ich výživu dostatočnou finančnou čiastkou, zabezpečujúcou ich zdravý psychický a fyzický vývoj. Skutočnosť, tvrdené otcom maloletých detí v podanom odvolaní, týkajúcom sa spolužitia matky s jej priateľom a iného príjmu matky, odvolačí súd považoval iba za účelové, nakoľko otec tieto skutočnosti žiadnym spôsobom nepreukázal a tieto skutočnosti boli známe už v čase rozhodovania súdu prvého stupňa. Odvolačí súd k odvolaniu matky poznamenáva, že i matka má vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, ktorú môže do určitej miery vyvážiť svojou osobnou starostlivosťou, ale tiež sa musí pričiniť o dostatočný finančný príjem na zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté deti. Taktiež ňou tvrdené skutočnosti o iných príjmoch otca, odvolačí súd považoval za účelové, nakoľko tieto žiadnym spôsobom odvolaciemu súdu nepreukázala.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj vyjadrenie kolízneho opatrovníka maloletých detí, ktorý sa stotožnil s výškou výživného určenej súdom prvého stupňa v napadnutom rozsudku, odvolačí súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolačí súd podľa § 224 ods. 1 a § 146 ods. 1 písm. a/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, lebo ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.